

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

د نېکمرغه ڙوند لپاره گتوري وسيلي

پښتو

بشنو

الوسائل المفيدة للحياة السعيدة

ليکوال

شيخ عبد الرحمن بن ناصر سعدي رحمه الله

ح جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٦ هـ

السعدي ، عبد الرحمن
الوسائل المفيدة للحياة السعيدة - بشتو. / عبد الرحمن السعدي
- ط١ . - الرياض ، ١٤٤٦ هـ

ص ٢٢ .. سم

رقم الإيداع: ١٤٤٦/١٥٣٨٦
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٥٢٤-٢٦-٨

الوسائل المفيدة للحياة السعيدة

د نېڭمرغه ڙوند لپاره گټوري وسيلي

لېکوال

شيخ عبد الرحمن بن ناصر سعدي (رحمه الله)

دلېکوال سریزه

الحمد لله الذي له الحمد كله، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه وسلم.

اما بعد: د زړه سکون، اطمینان، خوشحالی، او د هغې د اندېښنې او غمنو نه لري کول هغه خه دي چې هرڅوک بې غواړي، او په دي سره نه ژوند ترلاسه کېږي، خوشحالی او خوبنۍ بشپړېږي، او دې لپاره ديني او طبیعی لاملونه دي، او د دې ټولو شيانيو خبتن کېدل ممکنه نه ده مګر د مومنانو لپاره، او که دغه خوشحالی پرته له مومنانو نورو ته د کوم سبب له لاري پېښ شي، دا به د هغوي د عاقلانو خلکو یوه هڅه وي، حال دا چې هغوي دېږي گټوري، ثابتې لاري له لاسه ورکړي دي، چې د حال او راتلونکي لپاره دېږي مفیدې تمامېدلې شي.

خو زه به په دې رساله کې د دې لوې غونښتني او مطلب د هغې لاملونو یادونه وکړم چې زما ذهن ته رائۍ، کوم چې هرڅوک بې په لته کې دي.

ئینو خلکو د دې لاملونو دېږي برخه ترلاسه کړي چې خوشحاله او نه ژوند لري، او ئینو خلکو د دې لاملونو خڅه هېڅ نه دې ترلاسه کړي چې خپل ژوند د بدېختي او شقاوت سره تېروي. او ئینې خلکو د دې دواړو په منځ کې دې، د هغه خه په تناسب چې په هغې کې بریالی شوي دي. او الله تعالى توفيق ورکونکي دي او هغه په خير کې مرسته کوي او له شر خڅه مخنيوی کوي.

فصل

۱- تر ټولو لوی لامل، اساس او اصل، ایان او صالح عمل دي، الله تعالى

فرمایي: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً﴾

وَلَئِنْجَزْتُهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ [النحل: آية ۹۷].

ژباره: (چا چې نېک عمل وکر، سپى وي، يا كەنسخە، پە داسې حال كې چې مومن وي، نو خامخا هرومرو بە مونبى ھغە تە ژوند ورکرو، دېر پاكېزه ژوند او خامخا هرومرو بە مونبى ھغوى تە د ھغوى د اجر جزا ورکرو د ھغۇ تر تولۇ بنو عملونو پە بدل كې چې دوى بە كول) (د النحل سورت: ۹۷ آيت).

الله تعالى ھغۇ كسانو تە خبر ورکوي، چا چې ايمان او نيك عمل سره يو ھاي كري، پە دې دنيا كې د بىنه ژوند، او پە دې دنيا كې او ابدي نپى كې د بىنه اجر زمنه كوي.

د دې سبب روښانه دى: ھغە مومنان چې پە الله تعالى صحىحە عقیدە لري، كوم چې نيك عمل زياتوي، پە دنيا او اخىت كې زىرونە او اخلاق برابروي، ھغوي سره ھغە اصول او اساسات شتون لري چې له ھغى لە لاري دوى د خوبى، او خوشحالى، اضطراب، اندېښنى او غمونو قول اسباب استقبالوي. دوى د خوبى او خوشحالى خىزونه قبلىي او د ھغى شىكرا دا كوي، او پە گتورو كارونو كې بې مصرفوي، نو كە دوى دغە خوشحالى پە دې ۋول وكاروي، د ھغى خخە خوبىي ترلاسە كوي، او د ھغى دوام او بركت غوارپى، او شىگر گذاران د خپل ثواب هيلە لري، دېرە سترە او عظيمە ده كوم چې د ھغى خير او بركت له دې خوشحالىو خخە زيات دى كوم چې د دې خوشحالىو ثمرات گېل كېرى.

دوى كړاونه، زيانونه، اندېښنى او غمونه قبلىي او خومره چې ممکن وي ورسە مقاومت كوي، او هر خومره چې كولى شي ھغۇ كې تخفيف او كموالى

راولي، او د هجه خه پر ورلاندي صبر کوي چې د پېښېدو پرته بله چاره نه لري، نو په دي سره دوي د کراونو آثار په گتوري مقاومت، تجربې، قوت تراسه کوي، او همدارنگه زغم او د ثواب او اجر تمه کول سختي او کراونه له منئه وري، او بنې هيلى او خوشحالی د کراونو خاي ناستي کېږي، او د الله تعالى فضل او اجر ته هيله پيدا کېږي، لکه خنګه چې پېغمبر صلي الله عليه وسلم په صحيح حديث کې تعبير کړي دي چې فرمائي: ((عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلُّهُ خَيْرٌ، إِنَّ أَصَابَتْهُ سَرَاءُ شَكَرَ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنَّ أَصَابَتْهُ ضَرَاءُ، صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ)). [صحیح مسلم: ۲۹۹۹]

ژباره: (د مؤمن چاري ته حيرانتيا ده، يقينا چې هره چاره ېې په خير ده، او دا (خانګړتیا) له مؤمن پرته د بل چا لپاره نشته، که خوشحالی ورته ورسېږي نو شکر ویاسي او دا د ده لپاره خير دي، او که مصیبت ورته ورسېږي صبر کوي او دا د ده لپاره خير دي او دا د هيچا لپاره نشته مګر د مومن لپاره). (مسلم روایت کړي دي).

نو هجه صلي الله عليه وسلم موږ ته خبر راکړ چې د مومن گتې او نيكمرغى او د هجه د عملونو ثمرې به په ټولو هغو خوشحاليو او کراونو سره چه هجه ته پېښېږي خو چنده کېږي. له همدي امله تاسو دوه کسان به ووموئ چې د بنې يا بد پېښې سره به مخ شي، خود دواړو غږگون د پېښې پر ورلاندي د هر یو کس د ایهان او نیک عمل په تناسب توپیر لري.

دغه یاد کس چې یاد دوه صفونه لري، خير او شر په شکر او صبر او هر هجه شيان چې هغو پوري تړلي دي استقبالوي، نو له همدي امله هجه ته خوبني او خوشحالی رسېږي، او د انديشنې، غم، اضطراب، د سينې تنگوالی، او د ژوند

بدبختى له منئە خى، او پە دې دنيا كې به بىنە ژوند لرى. او دا بل كىس نېپكىنى پە شرات، تكىر او ئۆزىم سره استقبالوئى. د هەنەخ اخلاق منحرف كېرىي او هەنە دەنەنېپكىنى د خارويو پە خېر د حرص او بې صبرى سره استقبالوئى، او بىا ھەم زەھى يې آرامە نە وي، بلكى لە دېپرو اپخونو خەخە، د خېلىپى خۇشىپى شىيانو د زوالىدۇ پە وپەرە كې وي، او د دېپرو پېنسۇ لە مەخىپى چې دې شىيانو تە رسپېرى، او لە بلە اپخە د نفس خواھشات حد نە لرى او د نورو شىيانو لپاره لپاھەلە وي، نو ممکن چې ورتە پېنسىشى او ممکن چې پېنسىشى، كە پە اتكەل سره ورتە پېنسىشى، هەنە بە ھەم پرتە لە اندېنسىنۇ نە وي كوم چې مەخكىپى يادىپى شوپى. سختى او كراونە بە پە تشوشىش، اضطراب، بې صبرى، ويرې او بې قرارى سره استقبالوئى، نو د ژوند د بدبختىو، روانى او عصبي ناروغىيۇ، او د هەنە د وپەرې پە اپە پۇبىتتە مە كوه چې هەنە تە خەپېنسېرى، او ممکن هەنە بدترىن حالت او تر ۋولۇ وحشتىناكە ستۇنزو تە ورسوئى، ڭىكە چې هەنە د كوم اجر تىمە نە لرى. او هەنە صبر او زغم ھەم نە لرى چې هەنە تە د ور پېنسىشى شوپى مصىيت كې كەمەلى او اسانتىيا راولى.

دا تۈل د تجربى لە مەخىپى لىدىل شوپى دى، او د دې ڈول يوه بىلگە، كە تاسو پە دې فكىر وكىئ او د خلکو پە شەرایطو كې يې پلاپى كىئ، نو تاسو بە د هەنە مومن تەرىمنىخ لوپى توپىر وگورئ چې د خېلىپى ايان سره سەم عمل كوي، او د هەنە چا تەرىمنىخ چې د هەنە پە خېر نە دى، دا هەنە خە دې چې دىن د الله تعالى د رزق ورکولو كې پې قناعت ھەخونە كوي، او هەنە خە چې هەنە خېلىپو بىنگانو تە د خېلىپەر ھەر ڈول فضل او سخاوت لە لارې ورکپى دى.

كە چېرىپى يو مومن پە ناروغى، فقر، يا ورتە پېنسۇ اختەشى چې ھەرخوک ورسە مەخ دى، نو - د هەنە د ايان او هەنە قناعت چې يې لرى او رضايت پېر هەنە

خه چي الله ورته تاکلي دي - د هنده د سترگي د يخوالى سبب گرئي، او په زره کي هنده خه نه غوارپي چي د هنده لپاره نه وي تاکل شوي، او هنده چا ته به گوري چي له هنده خخه بسته وي، او هنده چا ته به نه گوري چي له هنده خخه پورته وي، نو ممکن د هنده خوشحالى د هنده چا له خوشحاليو خخه دېري وي کوم چي ټولي دنياوي غوبنتې بشپړي شوي وي، که چېرته قناعت و نه لري.

همدارنگه تاسو به هنده خوک چي د ايان په مقتضا سره عمل نه کوي، که په يو خه فقر اخته شي، يا هئيني دنياوي غوبنتې له لاسه ورکري، نو تاسو به هنده په خورا بدېختي او خفگان کي وموئي.

بله بېلگه: که چېري د وېري لاملونه رامنځته شي، او انسان په تشويشونو کي اخته شي، نو تاسو به هنده خوک چي د صحيح ايان خاوند وي، د هنده زره به قوي، نفس به يې ډادمن وي، د دي توان لري چي دا مسله اداره او له دي پراو خخه چي هنده ورسه منځ شوي دي، په فکر، قول او عمل په نښه شکل تبر شي، او هنده ځان د دي څورونکي ګډودي او تشويشونو لپاره مخکي له مخکي ځان چمتو کري وي، او دغه شرایط دي چي انسان ته تسلیت ورکوي او زره يې ثابتوي.

tasoo به وګوري هنده خوک چي ايان نه لري د دي حالت مخالف حالت کي به وي، که چېرته وېره رامنځته شي، د هنده وجودان په تشويش کي شي، فکرونې به يې خپاره شي، او وېره به يې را ګير کري، بهرنې وېره او داخلې اندېښته به ورته را ټول شي چي د هنډي د تفصيل بيان غير ممکن دي، دا ډول خلک، که چېري خينې طبیعی اسباب ورته پېښ نشي چي دېر تمرین ته اړتیا لري، د دوى څواک به له منځه لاپ شي او اعصاب به يې په تشويش کي شي،

د ايان د نه شتون له مخي چي صبر باندي تېنگار كوي، په خانگري توګه په بحراني حالاتو او غمجنو او ځورونکو حالاتو کي.

نو صالح او فاجر، مومن او کافر، د اكتسابي زپورتيا په ترلاسه کولو کي شريک دي، او په هغه غريزه کي چي ويره کموي او اسانوي بي، مګر د مومن خانگريتيا په دي کي ده چي هغه د قوي ايمان، صبر، او پر الله تعالى باندي د توکل، اعتئاد، او د ثواب د تمي له مخي توپير لري، دا هغه شيان دی چي د هغه شجاعت زياتوي، او د ويرې بار کموي، او ستونزي ور باندي اسانه کوي، لکه خنگه چي الله تعالى فرمایلي دي: ﴿إِنَّكُمْ نَعَمْلُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ﴾ [النساء: آية ۱۰۴].

ڇباره: (که تاسو بئ چي په تکلیف کېږي، نو بېشكه هغوي (هم) په تکلیف کېږي، لکه خنگه چي تاسو په تکلیف کېږي او تاسو له الله نه د هغه خه اميد لري چي هغوي بي اميد نه لري) (النساء سورت: ۱۰۴ آيت).

هغوي ته د الله تعالى مرستي، خانگري ملاتر او مدد حاصلېري چي د وبرې له منځه ورونکي دي، او الله تعالى فرمایي: ﴿وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ [الأنفال: آية ۴۶].

ڇباره: (او صبر کوي، بېشكه الله د صبر کوونکو ملګري دي) (الانفال سورت: ۴۶ آيت).

۲- او د هغو اسبابو خخه چي اندېښته، غم او اضطراب له منځه وري: له خلکو سره په قول او عمل کي بنه کول، او هر ډول نیک عملونه دي، او دا ټول خير او احسان دي، او د دي په واسطه الله پاک له صالحانو او فاجرانو خخه

هر يو خخه په اندازه اندېښني او غمونه لري کوي، خو مؤمن تر تولو بشپړه برخه او حصې لرونکي دی، او هغه د دي حقیقت له مخي توپیر لري چې د هغه نیک عملونه د اخلاص او د اجر په تمه له مخي شوي دي.

نو الله تعالی د هغه لپاره د بنېگنې او نیکو کارونو ترسره کول اسانه کوي، څکه چې د خير رسولو هيله لري، او د هغه د اخلاص او د اجر غونبنتلو له امله له هغه خخه سختي لري کوي، الله تعالی فرمایي: ﴿لَا حَيْرَ فِي كَيْرٍ مَنْ نَجَّا هُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءً مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ [النساء: ۱۱۴].

ڇباره: (هېڅ خير نشته د هغوي په دېرو پتو مشورو کې مګر هغه خوک چې حکم وکري د صدقې کولو، يا د نېکي کولو، يا د خلقو په مينځ کې د اصلاح (روغې) کولو، او هر خوک چې دغه کارونه د الله د رضا لتولو لپاره وکري، نو ژر ده چې هغه ته به موښ دېر لوی اجر ورکړو) (د النساء سورت: ۱۱۴ آيت).

الله تعالی فرمایي چې دا ټولي چاري د هغه چا لپاره خير دي چې دا ورڅخه صادر شوي وي. خير، خير راوري او شر له منځه وري. او هغه مومن چې له الله تعالی خخه اجر غواړي، هغه ته به لوی اجر ورکړي، او د لوی اجر له جملې خخه: د اندېښنو، غمونو، کړاو او داسې نورو شيانو لري کول دي.

فصل

۳- د اضطراب د لري کولو د اسبابو له جملې خخه چې عصبي فشار خخه را منځته کېږي، او زړه د ھینو ناخوالو شيانو خخه مصروفوي: خان په گنجور کار يا علم باندي بوختول دي. دا کار زړه د هغه خه په اړه چې هغه یې د اضطراب

حال ته رسولی دی، منصرف کوي. نو ممکن لدې سره هغه اسباب هېر کېري چې د هغه د اندېښني او غم لامل شوي و، نو له دې کبله د هغه روح خوشحاله او فعالیت بې ډېر شو، او دغه سبب د مومن او غير مومن تر مینځ مشترک دي. خو مومن د خپل ايمان، اخلاص او اجر له مخې د هغه علم سره چې خپله بې زده کوي او يا بې نورو ته ورزده کوي، او په هغه نېک کار کې چې ترسره کوي بې، که هغه عبادت وي، نو عبادت ده، او که هغه د دنياوي کار وي يا يو عادت وي، نو دغه کار د بنه نيت سره مل وي، او موخه بې له دې کار خخه دا وي چې د الله تعالى په اطاعت کې ورسره مرسته وکړي، او دغه کار د اندېښني، غم او خپگان په لري کولو کې مؤثره اغیزه لري، نو خومره انسانان د اضطراب او دوامداره کړاوونو سره مخ شوي دي، او مختلف ناروغۍ باندي اخته شوي دي، نو د دوى اغیزمن درملنه (د هغه سبب هېرول دي چې هغه بې خورولی او اندېښمن کري دي، خپل خان باید په مهمو کارونو کې بوخت کري).

په کار ده کوم کار چې کوي باید داسي کار وي چې روح او نفس ورسره آرام ومومي او شوق بې ورسره وي، نو په دې سره احتمال لري چې ګټور هدف ته ورسپيري، و الله اعلم.

۴- او هغه خه چې اندېښنه او اضطراب له منځه وړي: دا ده چې خپل تول فکر د نن ورڅي په کار مت مرکز کري، او د راتلونکي لپاره د اندېښني او د تپرو وختونو له غم خخه بې لري وساتي. له همدي امله پېغمبر صلي الله عليه وسلم له اندېښني او غم خخه په الله تعالى پناه غونښته (په هغه حدیث کې چې بخاري او مسلم روایت کري دي)، نو لدې کبله په تپرو مسائلو باندي چې بېرته را ګرځیدل بې ممکن نه وي غم او اندېښنه هېڅ ګئه نه کوي، او هغه اندېښنه

چې د راتلونکي له وپري له امله رامینځته کېږي ممکن د زيان باعث وګرځي،
نو بنده باید په خپل عصر او زمانه کې ژوند وکړي، خپل جديت او هڅي د خپلې
ورځي او خپل او سني وخت د بهه کولو لپاره راټولي کړي، ځکه چې په دي
باندي د زړه جمع کول او راتولول د کارونو د بشپړدو سبب گرځي، او بنده د
اندېښني او غم خخه تسلی ترلاسه کوي. کله چې به رسول الله صلی الله علیه
وسلم دعا کوله يا به یې خپل امت ته د دعا لارښونه کوله، نو هغه به د الله
تعالی خخه د مرستې په غونښتو باندي ټینګار کولو، او د هغه د فضل اميد لړو
ته به یې هڅول، ترڅو هغه خه ترلاسه کړي چې د هغې غونښته یې کوله. او هغه
څه باید پربښودل شي چې د هغې د دفع کولو لپاره دعا کوي، ځکه چې دعا د
عمل سره تراو لري، بنده د هغه خه لپاره هڅه کوي چې په ديني او دنيابي چارو
کې ورته ګنه رسوي، او له خپل رب خخه د خپل هدف د بریاليتوب غونښته
کوي، او له هغه خخه مرسته غواړي، لکه ځنګه چې رسول الله صلی الله علیه
وسلم فرمایلي دي: ((اَخْرِصْ عَلَىٰ مَا يَنْفَعُكَ وَاسْتَعِنْ بِاللّٰهِ وَلَا تَعْجَزْ، وَإِنْ أَصَابَكَ
شَيْءٌ فَلَا تَقْلُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدْرُ اللّٰهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنَّ لَوْ
تَفْتَحُ عَمَّا الشَّيْطَانِ)) [صحيح مسلم: ۲۶۶۴].

ژياره: (په هغه خه ټینګار وکړه چې ګټه درته رسوي او د الله تعالى نه
مرسته وغواړه، او مه کمزوري کېږه، که چېرته درته خه - زيان - ورسپه نو داسي
مه وايه: که چېرته مې داسي کړي واي، نو داسي او داسي به شوي وو، خو
ووايه: د الله تقدير دي او هغه چې خه غونښتل هغه یې وکړل؛ ځکه د (که چېرته)
کلمه د شیطان کرنې پرانیزی)). (مسلم روایت کړي دي).

نو هغه صلی الله علیه وسلم په هر حالت کې د ګټورو چارو په تعقیب کې

د نېکمرغه ژوند لپاره کتوري وسيلي
هخو باندي امر كري، او د الله تعالى خخه مرسته غونبتل او هغو ضعفونو ته نه
تسليمپدل چي زيان او لتي تري پيداکيري، او تبرو وختونو او ترسره شوو چارو
ته نه تسليمپدل، او د الله تعالى قضاه او قدر مشاهده کول.

او چاري بي په دوو دولو وېشلي دي: يو هغه دي چي بنه کولي شي د
هغې تراسه کولو لپاره هڅه وکري او يا د هغه خه هڅه وکري چي هغه تري
حاصليدلى شي، او يا بي منع کولي شي او يا پكى کموالى راوستلى شي، نو په
دي کي بنه خپله هڅه کوي او له خپل رب خخه مرسته غواپي. او بل ډول
هغه دي چي دا کار په کي ممکنه نه دي، نو بنه د دي کار په مقابل کي باید
ډادمن، مطمئن او تسلیم اوسي، او په دي کي شک نشته چي د دي اصل
مراعات کول د خوبني او د انڊېښې او غم لري کولو سبب گرخي.

فصل

۵- د سيني د پراخېدو او ډادمنېدو يو له سترو لاملونو خخه (د الله دېر
ذکر کول دي):، خکه چي دا د سيني د پراخېدو او ډادمنېدو او د هغې د انڊېښې
او غم په لري کولو کي دېر بنه اغېز لري، الله تعالى فرمابي: ﴿أَلَا يَذْكُرِ اللَّهُ
تَعَظِّمِ الْقُلُوبُ﴾ [الرعد: آية ۲۸].

ڇباره: (خبر دار چي زرونه يوازي دالله په ذکر آرام نيسبي) (د الرعد
سورت: ۲۸ آيت).

نو د الله تعالى ذکر کول د دي هدف په تراسه کولو کي خورا لوی اغيز
لري، کوم چي د ذکر خانګړتيا بلل کېري، او هغه اجر او ثواب دی چي بنه بې
تمه لري.

٦- همدا راز، د الله تعالى د بنکاره او پيو نعمتونو پېژندل او يادولو سره: الله تعالى اندېښني او غمونه لري کوي، او بنده د شکر کولو لپاره هخوي، کوم چې تر ټولو لوی او لوړ مقام دي، حتی که بنده د فقر، ناروغۍ، او یا د نورو آفتونو په حالت کې وي. نو که هغه د الله تعالى نعمتونه - چې بې شمېره دي - له هغو کړاوونو سره پرتله کړي چې هغه ته رسیدلي دي، دغه کړاونه د هغو نعمتونو سره په پرتله کولو کې هېڅ فيصدي نه لري او د مقاييسې وړ نه دي.

بلکه، که الله تعالى بنده په بدېختيو او مصيبيتونو سره وآزمويي، او هغه (بنده) د صبر، قناعت او تسليمي دنده ترسره کړي، نو د هغې شدت به اسانه، او پېټي به بې سپک شي، او د بنده هيله د دي مصيبيتونو د صبر کولو اجر او ثواب او د الله تعالى عبادت د ترسره کولو له لاري د صبر او قناعت دنده ترسره کول، ترڅه شيان ورته خواړه کېږي، او د اجر خوبوالي په خاطر د صبر تريخوالی هېروي.

٧- په دي حالت کې يو له خورا گتورو شيانو خخه دا ده: چې هغه خه وکاروي چې رسول الله صلي الله عليه وسلم موره ته په صحيح حدیث کې لارښونه کړي ده چې فرمایي: ((انظروا إلی مَنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ، وَلَا تَنْظُرُوا إلی مَنْ هُوَ فَوْقُكُمْ، فَهُوَ أَجْدَرُ أَنْ لَا تَرْدُرُوا نِعْمَةَ الله عَلَيْكُمْ)) [صحیح مسلم: ۲۹۶۳].

ڦباره: (له خانه بېكته کسانو ته وګوري او له خانه پورته کسانو ته مه ګوري، ترڅو چې د الله تعالى نعمت خانونو باندي سپک او لوړ نه ګئي. (مسلم روایت کړي).

که بنده دا ستره ملاحظه د خپلو ستړگو په وړاندې کېږدي، نو هغه به

ووبني چې هعه د روختيا او هعه خه چې هعې پورې ترلي دي، او د رزق او هعه خه چې هعې پورې ترلي دي، د ډېرو خلکو خخه مخکې دي او اوچت دي، که حالت او وضعیت بې خومره هم ناسم وي، نو په دي کار سره به د هعه اضطراب، اندیښنه او غم له منځه لار شي، او د الله تعالى په نعمتونو سره به بې خوبني زیانه شي، د هعه کسانو په تناسب چې هعوي له هعه خخه بنکته دي.

هر خومره چې يو بنده د الله تعالى په بنکاره او پتو نعمتونو، دیني او دنیاوي نعمتونو کې فکر کوي، هعه به وګوري چې رب بې هعه ته ډېر خير ورکړي او له هعه خخه بې ډېر شر لري کړي دي، نو پرته له شک خخه چې دغه کار اندیښنې او غمونه لري کوي، او د نېکمرغى او خوبني باعث کېږي.

فصل

- له هعو اسبابو خخه چې د خوبني موجب گرئي او اندېښنې او غمونه لري کوي: د هعو لاملونو د لري کولو هعه کول دي چې د اندېښنې باعث گرئي، او هعه لاملونو ترلاسه کول دي چې د خوبنيو باعث گرئي، او هعه په دي شکل چې تېر شوي سختي، باید هېږي کړل شي کوم چې د هعې مخنيوي نه شي ګډلې، او باید پوه شي چې د ذهن بوختول پر تېر شوي سختيو باندي بې ګټې او محال دي، او دا حماقت او لپوتنوب دي، نو هعه د خپل زړه سره مبارزه کوي ترڅو د تېرو سختيو او کړاونو په اړه فکر کولو خخه ډده وکړي، او همدارنګه د خپل زړه سره مبارزه وکړي چې د راتلونکي فقر، وېړي او نورو کړاونو په اړه هعه د اندېښنې خخه لري وساتي، کوم چې تصور کوي چې ممکن په راتلونکي ژوند کې به ورته پېښ شي. هعه پوهېږي چې راتلونکي چارې د خير او شر، هيلې او دردونو له پلوه نامعلومې دي، او دا د لوی او حکمت لرونکي الله تعالى

په لاس کې دي، بندگانو په لاس کې هېچ نشته پرته له دې چې د دوى د خير په ترلاسه کولو او د زيانونو د له منځه ورلو لپاره هڅه وکري، بنده پوهيري چې که هغه خپل ذهن د خپلو چارو د راتلونکي په اړه له خپلي انډښني خخه واپروي او د هغې په سمبالولو او اصلاح کې په خپل رب تکيه او توکل وکري، هغه به یې حل کري، او د هغې په اړه به ډاډ ترلاسه کري، نو که هغه دا کار وکري، زړه به یې ډاډمن شي، وضعیت به یې بنه شي، انديښنه او اضطراب به له هغه خخه لري شي.

۹- د راتلونکي شيانو د ملاحظه کولو لپاره یو له خورا گټورو کارونو خخه دا ده: چې دغه دعا وکارول شي، کوم چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به ويبل: ((اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةٌ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍ)). [صحیح مسلم: ۲۷۲].

ڦباره: (يا الله! دين مې راته اصلاح کړه؛ هغه چې زما د چارو ساتنه په کې ده، دنيا مې راته اصلاح کړه؛ هغه چې زما ژوند په کې دي، آخرت مې راته اصلاح کړه؛ چېرته چې زما ورگرځېدل دي، او ژوند راته د هري ښېگنې د زياتولي سبب وګرخوه، او مرگ راته له هر شر خخه د خلاصي سبب وګرخوه). (مسلم روایت کري دي).

او همدارنګه د هغه صلى الله عليه وسلم ارشاد دي: ((اللَّهُمَّ رَحْمَنَكَ أَرْجُو، فَلَا تَكْلِنْيَ إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)) [سنن أبي داود: ۵۰۹۰].

زباره: (اے الله! زه ستا د رحمت هيله لرم، نو ما د سترگو د رب په اندازه هم خان ته مه پرېړده، او زما ټولې چاري سمې کړه، له تا پرته بل معبد نشته). (ابو داود په صحيح سند سره روایت کړي).

که بنده دغه دعا د زړه د حضور او په اخلاق سره ووايي، کوم چې د هغه ديني او دنياوي راتلونکي بنه والي پکي شامل دي، او د دي ترلاسه کولو لپاره خپلې هڅي هم جاري وساتي، الله تعالى به د هغه لپاره هغه خه پوره کړي چې هغه بي غواړي او هيله بي لري او د هغې لپاره بي کار او زيار وېستلي وي، پرته له شک خخه الله تعالى به بي ورکړي، او د هغه اندېښې به په خوشحالۍ او خوبنۍ بدلي شي.

فصل

۱۰- او د اضطرابونو او اندېښنو د له منځه وړلو لپاره یو له ګټورو لارو خخه دا ده چې که چېږي بنده کومه ستونزه يا کړاو تجربه کړي: نو هغه بايد د دي ستونزې تر ټولو بدې احتمالې پايلې په پام کې ونيسي او خپل ذهن د دي احتمال تو لپاره چمتو کړي، نو کله چې دي ته تيار شو، بايد هر خومره چې امکان لري ستونزې دي کمې کړي، د دي چمتوالي او هڅو په مرسته، د هغه اندېښې او خپکانونه له منځه خئي، او دغه هڅي د بنده لپاره د ګټيو د جلبلو او د ضررونو د مخنيوي لپاره آسانه لار ده.

که کله د وېرو، ناروغيو، فقر او بي وزلى سببونه هغه باندي راشي، او له محبوبو شيانو خخه محروم شي، نو هغه بايد دا په ارامي استقبال کړي او خپل خان دي حالت سره عادت کړي، بلکې تر هغه حده چې ممکنه وي، خکه چې د خان عادتول په نامساعدو شرایطو کې، پېش شوي ستونزې او کړاوونه کموي

او د سختي شدت يې هم کمېري، په خانګړې توګه که چېږي هغه د خپل توان په اندازه ستونزې دفع کړي، نو په دې حالت کې د خان عادتول او گنورې هڅې کول چې د بدېختيو په اړه انديښني ليرې کړي، يو خای کېري، هغه باید خپل خان کې د کړاونو په مقابل کې د مقاومت حس تجدید کړي، او په دې عمل کې خپل باور او اعتهاد په الله باندې وسانۍ، او په دې کې شک نشته چې دغه کارونه لوې ګنجي لري، چې د خوبني او زړه خوشحالۍ سبب ګرځي، سربېره پر دې چې بنده په دې کړنو کې د عاجل او آجل ثواب هيله لري، او دا یوه تجربه شوي پ خبره ده، او هغه خلک چې دغه پېښې يې تجربه کړي دي ډېر دي.

فصل

۱۱- او د زړه د عصبي ناروغيو لپاره، او حتی د جسماني ناروغيو لپاره هم تر ټولو لوی علاجونه دا دي چې: زړه قوي وي او د بدرو فکرونو لخوا راولر شوي خيالاتو او وهمونو باندې نه خفه کېدل او نه ورته غبرګون بنودل دي. او غصه او ګډوډي د کړاونو له اصلې لاملونو خخه دي، او که چا د بدېختيو د پېښو او د خوبنيو د له منځه تللو په اړه اټکل وکر، هغه په غمونو، خپګانونو، د زړه او جسماني ناروغيو، او عصبي انهيار کې بشکيل کېري چې هغه بيا خپلې بدې اغږزي لري، چې خلکو د هغې ډېر زيانونه ليدلې دي.

۱۲- نو کله چې زړه پر الله اعتهاد او توکل وکري، او د وهمونو او بدرو خيالاتو په مقابل کې تسلیم نشي، او په الله باندې اعتهاد ولري او د هغه د رحمت او فضل طمع ولري، نو په دې سره له هغه خخه غمونه او خپګانونه لري کېري، او د زړه او بدنه ډېري ناروغۍ له منځه خي، او زړه ته هغه ټواک، خوشحالۍ او مسرت ترلاسه کېري چې نه شي بيان کېدلې، نو خومره روغتونونه

د نېکمرغه ژوند لپاره کتورې وسيلي د وهمونو او خرابو خيالونو ناروغانو خخه ډک دي، او خومره دغه موضوعاتو پر ډپرو قوي خلکو باندي تاثير کړي دي، سربېره له ضعيفانو خخه، او خومره دغه کارونه د احمقى او جنون سبب شوي دي، نو محفوظ هغه کسان دي چې اللہ په خپل رحمت او توفيق سره محفوظ ساتلي او د نفس سره په مبارزه کې ېږي بریا او توفيق ورکړي وي، ترڅو د زړه د پیاوړتیا لپاره ګتور اسباب پیدا کړي چې اضطراونه ورڅخه دفع کړي، اللہ تعالی فرمایي: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ...﴾ [الطلاق: آية ۳].

ڙباره: (او خوک چې پر اللہ توکل وکړي نو همغه ورته بسته کوي) (د الطلاق سورت: ۳ آيت).

يعني اللہ تعالی په ټولو ديني او دنيوي چارو کې چې هغه ته مهمه ده کافي دی.

نو هغه خوک چې پر اللہ توکل کوي، د هغه زړه قوي وي او وهمونه پر هغه اغیز نه کوي، او پېښې هغه نه پړ بشانه کوي، خکه چې هغه پوهېږي چې دا د نفس ضعف او د وېږي او کمزورتیا له امله دي چې حقیقت نه لري، او هغه پوهېږي چې اللہ هغه کسان چې پر هغه توکل کوي په بشپړه توګه د هغه کفايت کوي، نو په اللہ باور لري او د هغه په وعدې اطمینان لري، نو لدې کبله د هغه غم او اضطراب لپري کېږي، او سختي ېې په آسانې، او غم ېې په خوبنې، او وېړه ېې په امن بدلوې. نو موږ د اللہ تعالی خخه د صحت او د زړه د قوت او ثابت پاتې کېدو دعا کوو، او د کامل توکل غوبښته کوو چې اللہ ېې خپلو بندگانو ته د هر دوں خير او د هر ضرر او زيان د دفع کولو ضمائنت ورکړي دي.

فصل

۱۳- او د رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم په دی قول کې: (الا يَرْكُ مُؤْمِنٌ
مُؤْمِنَةً، إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَّ مِنْهَا آخَرَ) [صحیح مسلم: ۱۴۶۹].

ڦباره: «مومن سڀي دې له مومني بنسخي کرکه نه کوي، که د هغې یو خوي
بي نه خونسپده، بل به بي خونس شي». (مسلم روایت کړي دې).

دوه ستري گنجي:

لومړۍ گته: د بنسخي، کورني، ملګري، او تعامل کونکي، او هر هغه
څوک چې له تاسو سره اړيکه او تراو لري، د تعامل لپاره لارښونه، او دا چې
تاسو باید خپل ځان ته عادت ورکړئ او پوه شئ چې هر چا کې به یوه نيمګرتيا،
عيب يا خه شي وي چې تاسو بي نه خونبوئ، که داسي خه دې ومومند، نو د
دي پرتله کولو لپاره باید هغه خه ته پام وکړئ چې تاسو ته لازمي يا مناسب دي،
لكه د اړيکو قوي کول او د ميني د ساتلو اړتيا، او د هغه نښه ځانګرتيا او اهدافو
ته په يادولو سره، د بدیو خخه سترګې پټول او د بنسپګنو په نظر کې نیول، ترڅو
ملګرتيا او اړيکه دوام وکړي، او ستاسو لپاره بشپړه آرامي حاصل شي.

دويمه گته: د غم او اضطراب له منځه وړل، د صفا پاتي کېدل، او د واجب
او مستحب حقوقو پر خاي کولو باندي دوام: او د دواړو ترمنځ د آرامي، ترلاسه
کول، نو څوک چې د دې لارښونې خخه پېروي نه کوي چې پېغمبر صلی اللہ
علیه وسلم يادونه کړي ده - بلکې برعکس، خرايو ته پام وکړي او د بنسپګنو
خخه سترګې پټي کړي - نو بي له شکه هغه ته به خپگان ورسپري، او د هغه چا
ترمنځ چې ورسره اړيکه لري د ميني اړيکې به خرابې شي، او ډېر حقوق چې

هر يو باید پري پاملرنه وکري له منځه خي.

او دېرى خلک چې لوړ همت لري، خپل ځانونه د آفتونو او مشکلاتو په وخت کې د صبر او ارامى لپاره عادت کوي. خو کله چې د کوچنيو او ساده مسايلو سره مخ شي، خپه کېږي او صفا ژوند بي ګډودېږي، او دا دې لپاره دې چې هغوي خپل ځانونه د لويو مسايلو لپاره عادت کري، خو د کوچنيو مسايلو لپاره يې داسې نه دي ترسره کري، چې له دې سره د هغوي آرامى ته زيان رسېږي او په راحتى يې منفي اغیزه لري، خو پريكتنه او هوبنیار کسان خپل ځانونه د لبر او لوی مسايلو لپاره عادت کوي، او له الله خڅه د مرستې غوبښته کوي، او غونښته کوي چې دوى خپلو نفسونو ته یوازې پري نبردي، نو په دې توګه د کوچنيو مسايلو سره په آسانې مخامنځ کېږي لکه څنګه چې د لويو مسايلو سره په آسانې مخامنځ کيدو. او زړه يې ارامه او نفس يې مطمئن پاتې کېږي او په آرامى سره ژوند کوي.

فصل

۱۴- عاقل انسان پوهېږي چې د هغه صحيح ژوند، هغه ژوند دې چې د خوبنۍ او ارامى ژوند وي، او دا چې هغه دې لنډ دى، نو هغه نه باید خپل ژوند د غمونو او کړاوونو سره نور هم لنډ کري، خکه دا د صحيح ژوند ضد دى، هغه خپل ژوند دې ته نه ورکوي چې دېره برخه يې د غمونو او کړاوونو په لاره تپه شي، په دې کې د نېک او بد انسان ترمنځ هېڅ توپير نشته، خو مومن ته په دې ځانګړتیا کې دېره لوی عاجل او آجله برخه او ګټه ده.

۱۵- او دا هم باید وکري چې کله هغه ته کوم ناخواله ورسېږي يا هغه خه چې تري وېره لري، هغه دې د نورو ديني او دنيوي نعمتونو سره چې ورته حاصل

شوي، او هغه ناخواله چې ورته پېښ شوي دي پرتله کري، نو کله چې هغه سره پرتله کري، نو واضح خبره ده چې هغه ډېر نعمتونه چې ورسره دي، او هغه خه چې ورسره ناخواله شوي، کمزوري او هېڅ نه بسکاري.

او همدارنگه هغه بايد د هغه خه پرتله وکري چې له هغې خخه د زيان رامنهٽه کېدو وپره لري، او د هغه گن شمېر احتمالاتو سره چې د هغې خخه د سلامتي لپاره شتون لري، نو هغه بايد کمزوري احتمالات پري نبردي چې د ډېرو قوي احتمالاتو پر وړاندې غالب شي، او په دي توګه يې غم او وپره لري کېږي، هغه بايد خپل څان د هغه احتمالاتو سره چې ممکن ورته پېښ شي تيار کري، او د هغه خه لپاره چې نه دي پېښ شوي، هخه دي وکري چې له هغې خخه دي څان وساتي، او د هغه خه لپاره چې پېښ شوي، په رفع کولو يا کمولو کې هخه وکري.

۱۶- او د گتورو شيانو خخه دا ده چې پوه شي چې تا ته د خلکو زيان رسول، په ځانګړې توګه په بدوم خبرو کې، تاسو ته زيان نه رسوی بلکې هغوي ته زيان رسوی، پرته له دي چې تاسو خپل څان په دي فکر کې بوخت کري او دي ته اجازه ورکړئ چې ستاسو احساساتو باندې تسلط پیدا کري، نو په دي حالت کې دا تاسو ته هم زيان رسوی لکه خنګه چې هغوي ته زيان رسوی، خو که تاسو ورته پام و نه کړ، نو تاسو ته به هېڅ زيان ونه رسپري.

۱۷- او پوه شه چې ستا ژوند ستا د فکرونو تابع دي، که چېږي ستا فکرونه د هغه شيانو په اړه وي چې ستا لپاره د دين يا دنيا په برخه کې گتې لري، نو ستا ژوند به خوشحاله او نېڭمرغه وي، او که نه، نو موضوع به بيا برعکس وي.

۱۸- او د غم د لري کولو لپاره له ټولو گتور خيز هغه خه دي چې خپل

د نېڭىرگە ژوند لپاره گتۇرىي وسىلى

خان تە عادت وركىپى چى شىكر يوازى لە اللە نە وغوارپى، كە چېرى تە هەغە چا
تە بىپكىنە وكىپى چى تا باندى حق لرى ياشە چى حق نە لرى، نو پوه شە
چى دا يو چۈل معاملە دە چى تە بى لە اللە سرە كوي. نو د هەغە چا لە شىكر خانگرو
بى پروا اوسمە چى ورباندى انعام كىپى، لكە خنگە چى اللە تعالى د خىلۇ خانگرو
خلقۇ پە حق كې فرمابىي: ﴿إِنَّمَا تُظْعَمُ كُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا تُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا
شُكُورًا﴾ [الإنسان: آية ٩].

زىبارە: (وايى) موبىد يوازى د اللە د مخ لپاره خوارە دركىوو، نە لە تاسىپى بىلە
غوارپو او نە مننە (تشكىرى) (الإنسان سورت: ٩ آيت).

او دا پە خانگىپى توگە د كورنى او اولادونو سرە پە معاملىي كې خىرگىندېرىي،
او د دې سرە چى ستا ارىيكە ورسە خومرە قوي وي، نو كله چى خېل خان تە
عادت وركىپى چى بىدى لە هەغۇي خخە لرى كىپى، نو تە بە آرام شى او خېلە
ارامتىيا بە تىلاسە كىپى، او د آرامىي يو لامىل دا دى چى فضايىل واخلى او پەر هەغۇ
د روانىي هەخۇنى لە مۇخىي عمل وكتپى، پىرتە لە هەغە تكىلە خخە چى تە بىپە اپە
فکر كۆپى، او تە د فضىلىت پە تىلاسە كولو كې مايوسە خېلى لارپى تە راستىپېرىپى،
خىكە چى كېرە لار دى انتخاب كىپى دە، او دا د حكىمت خخە دە چى تە لە
كەراوونو خخە صفا او خوارە شيان جورپى، نو پە دې توگە د خوندۇنۇ صفايىي
دېرىپى او كەراوونە لە متئە خى.

19 - گتۇرىپى چارپى پە ذەن كې وساتە او د هەغۇ د تىلاسە كولو لپارە كار
و كەرە، او زيان رسۇونكۇ شيانو تە پام مە كوه، تر خۇ د هەغۇ لامۇنۇ خخە چى د
اندېبنىي او غەم سبب گرخىي، خېل پام واپوپى، او د راحتىي او د نفس د تەركىز
پە مەرسىتە د مەھمۇ چارو ترسە كولو تە توجە و كەرە.

٢٠- او د گتورو شيانو خخه دا هم ده چې کارونه په وخت سره بشپړ شي، او راتلونکي لپاره ځان فارغ کړي، څکه چې که کارونه په وخت نه وي ختم شوي، نو پخوانۍ پاتې کارونه به له نوو کارونو سره یوځای شي، او فشار به يې دېر شي، خو که ټولي چاري په خپل وخت سره حل کړي، نو راتلونکي کارونو به په قوي فکر او عمل ترسره کړي.

٢١- ته بايد د گتورو کارونو تر ټولو مهم انتخاب کړي، او د هغه څه ترمنځ توپير وکړي چې ستا روح ورته تمایل لري او هغه څه چې ته يې په ګلکه غواړي، څکه چې د هغې برعکس د ستریا، تنګدا او کړاو لامل کېږي، پدې کې د صحیح فکر او مشورې خخه مرسته وغواړه، څکه چې هغه خوک چې مشوره کوي ہېڅکله به پښبانه نه شي، هغه څه چې غواړي يې ترسره يې کړه، په دقت سره يې وڅېره، او که مصلحت يې ثابت شو او اراده دي وکړه، نو په الله توکل وکړه، څکه چې الله تعالى توکل کوونکي خوبنوي.
والحمد لله رب العالمين.

وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبہ وسلم.

د حرمین پیغام

د مسجد الحرام او مسجد نبوی زیارت کونکو لپاره لارښور
مواد په ڙبو کې

978-603-8524-26-8